

Chúa Buồn...

(Mc. 10: 17-30 - CN 28 B TN)

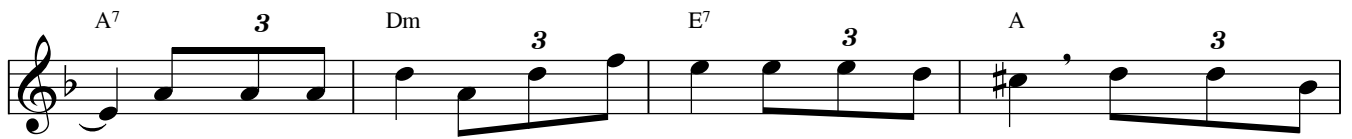
Lm. Thái Nguyên

1. Chúa Giê-su buồn vì người từ chối quay gót ngoảnh mặt đi.
2. Chúa Giê-su buồn vì người từ chối không đáp lại tình thân.
3. Chúa Giê-su buồn vì lòng người thế đang vẫn luôn mãi mê.

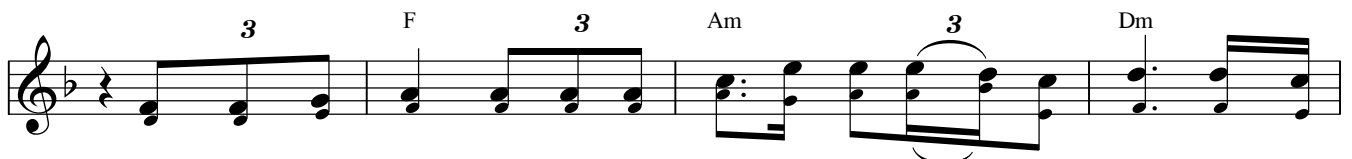
Người kia cũng buồn vì sự rạn nứt nơi chính tâm hồn anh.
Lòng ai cũng buồn vì còn nặng vướng vật chất nơi trần gian.
Đường qua cửa hẹp, đường vào sự sống nhưng mấy ai mà đi.

Vì là gặp Chúa từ những ước mơ háo hức bên ngoài, nhưng không gặp
Người nào giàu có thì khó biết bao đến với Nước Trời, bao nhiêu lời
Cuộc đời trần thế rồi cũng chán chê, bao nhiêu ê chê trên con đường

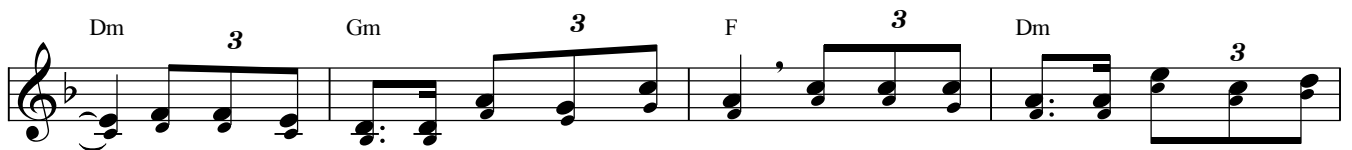
Ngài từ chính trái tim mình, nên chỉ thêm u hoài rồi bước đi lạc loài.
mỏi rồi cũng lãng quên thôi, bao ước mơ cao đẹp rồi cũng phai nhạt dần.
về rồi cũng trắng tay thôi, vui thú bao nhiêu điều rồi cũng tan một chiều.

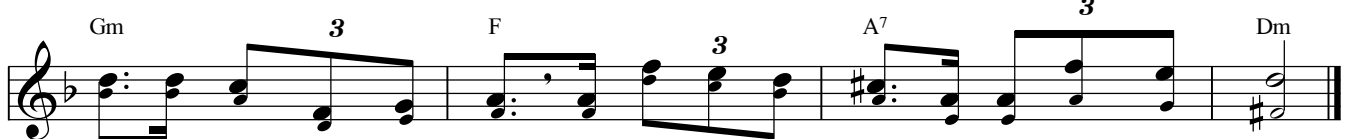
ĐK: Từng ngày theo Chúa cuộc đời của con vẫn có những giằng co, muốn cho

đi nhưng giữ lại điều gì, muốn dâng trao nhưng cũng muốn thu vào.

Con đi theo Ngài là chấp nhận trắng tay, nhưng đi theo Ngài là tiếp nhận cơ

may trở nên người của Chúa, đạt ước mơ cao vời là sự sống muôn đời.